

Fare. Dette var jo Tilstanden ved det Magtforhold mellem Tysklands og Englands Flaader, som fandtes i Aaret 1907. Men dette Magtforhold var unægtelig fuldstændig forandret i Aaret 1914. Da var den tyske Flaademagt meget stærkere i Forhold til den engelske, og derfor kunde man ikke regne med, at den engelske Flaade paa denne Maade kunde spørre den tyske Flaade inde, hvis der ikke fandtes saadanne Værker ved Bælterne, som man den Gang i 1907 havde foreslaaet. Derfor, da vi kom til Begivenhederne i 1914, bedømte jeg og andre med mig, der i de Dage havde Lejlighed til at træffe de afgørende Beslutninger, ikke Danmarks Stilling ud fra vor Vurdering af, hvordan denne i en anden Situation havde været i Aaret 1907, men vi bedømte Danmarks Stilling ud fra den faktisk foreliggende Tilstand i Aaret 1914. Og dette bebrejder det ærede Medlem os jo for saa vidt ikke. Det ærede Medlem mener jo, at vi bedømte den rigtigt; saa i denne Henseende er det ikke, at Mødsætningen kommer frem overfor os.

Det ærede Medlem har fremstillet det saaledes, at han tilstræbte at fremkalde Oplysninger om alle disse Begivenheder vedrørende den 5. August. Jeg vil i den Anledning gerne sige, at i Militærkommissionen er der forelagt meget omfattende Oplysninger om dette Spørgsmaal; det er saa alsidigt belyst, som det overhovedet var muligt, og vi for vort Vedkommende kan kun ønske, at disse Oplysninger maa komme Offentligheden til Raadighed. De er forberedte til Fremstilling overfor Offentligheden, men der er den Vanskelighed, at visse Ting deri, Udtalelser fra fremmed Side, har man hidtil ikke kunnet faa det fornødne Samtykke til at offentliggøre. Derfor er Offentliggørelsen udsat indtil det Tidspunkt, da man er klar over, i hvilken Grad det er muligt at overvinde den Hindring, her foreligger. For mit Vedkommende haaber jeg, at disse Hindringer snarest muligt maa blive overvundet; og hvis det viser sig, at de slet ikke kan overvindes, maa man fremlægge for Offentligheden saa mange Oplysninger, som kan fremlægges, uden at man medtager disse ganske bestemte Ting. Jeg tør maaske i samme Sammenhæng sige, at naar det ærede Medlem og andre med ham har ønsket Oplysning om det tidligere Ministeriums sønderjydske Politik, har vi forelagt en Række Dokumenter derom allerede for Rigsdagen, og den nuværende Regering har jo stillet i Udsigt, at alt, hvad den kunde tilvejebringe, skulde blive forelagt, saa jeg haaber, at dette Ønske meget

hurtig maa blive opfyldt. Det næres i hvert Tilfælde i høj Grad fra vor Side, og hvis det ærede Medlem saa til den Tid skulde kunne komme og sige: Ja, her er nok de officielle Dokumenter, men jeg ved nu, at der findes et eller andet halvofficielt Dokument, som ikke er med deri, skal jeg gøre mit yderste for, at dette halvofficielle eller helt private Dokument bliver tilvejebragt, hvis det ærede Medlem kan pege paa, at der er noget saadant. Men hvis det ærede Medlem til den Tid intet kan oplyse, tror jeg, det ærede Medlem vilde gøre Ret i ikke vedblivende at give det Skær af, at der i dette findes noget, som ikke er lagt frem for Offentligheden, noget, som man vil skjule. Vi for vort Vedkommende viser med den største Bestemthed enhver Paa-stand derom tilbage som noget ganske uholdbart, som Usandhed. Vi haaber, man ikke vil blive ved paa denne Maade, som det tidt og ofte er sket, at antyde noget uden at ville staa inde for de Beskyldninger, man saaledes retter mod sine Modstandere. Altsaa ogsaa om det, der skete den 5. August, ønsker jeg, at Oplysningerne skal blive saa fyldige som paa nogen Maade muligt.

Det ærede Medlem og andre med ham har lagt Vægt paa, at Bæltspærringen ikke var i Overensstemmelse med Anordningen af December 1912, hvorved Danmarks Ønske og Villie med Hensyn til Forholdet i Bælterne var tilkendegivet overfor Offentligheden. Men naar man har en Tilbøjelighed til deraf at drage den Slutning, at saa var Minespærringen, Bæltspærringen, ikke i Overensstemmelse med Neutralitetsforpligtelserne, tager man ganske fejl deri. Anordningen af 1912 var en Tilkendegivelse af Danmarks Villie, som Danmark paa ethvert givet Tidspunkt var berettiget til at forandre, naar danske Interessers krævede det; blot krævedes der selvfølgelig, at man gav Meddelelse derom, ligesom man havde givet Meddelelsen om selve Anordningen af 1912. Man tog nu i August 1914 Beslutning om denne Tilkendegivelse, Beslutning om at ændre de Bestemmelser, som i saa Henseende fandtes, og at gaa en anden Vej, end der var tilkendegivet. Overfor dette plejer man at læse op, at i Bekendtgørelsen af 1. August 1914 og flere andre Bekendtgørelser om Danmarks Neutralitetspolitik henviste man til Anordningen af December 1912. Ja, det gjorde man ogsaa efter 5. August 1914, da Minespærringen var forkyndt, idet man i al Almindelighed henviste til denne Anordning som Rettesnoren for de Forplig-